

Sygn. akt VIII U 1277/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy D. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania D. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7 lipca 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 11 sierpnia 2015 r.,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt: VIII U 1277/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lipca 2015 r., znak: ENS/6/048054058 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił D. F. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2015r., poz. 748 ze zm.) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz nie osiągnął wieku emerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach od dnia 07.03.1979r. do dnia 31.08.1992r. na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jako że w świadectwie pracy z dnia 18.05.2001r. wskazano, że w tymże okresie był on

zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego na powierzchni. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 2 lat, 2 miesięcy i 10 dni.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji zaskarżając ją w całości., zarzucając:

1. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, która miała wpływ na wynik sprawy, polegająca na przyjęciu, że ubezpieczony nie udokumentował okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat, podczas gdy z zaświadczenia pracy ubezpieczonego z dnia 31 marca 2015 roku oraz świadectwa pracy w warunkach szczególnych z dnia 31 marca 2015 roku wynika jednoznacznie, iż ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze od dnia 7 marca 1979 roku do dnia 31 sierpnia 1992 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony na powierzchni;

2. naruszenie prawa materialnego, a to:

a) artykułu 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze poprzez nie zaliczenie ubezpieczonemu spornego okresu zatrudnienia od dnia 7 marca 1979 roku do dnia 31 sierpnia 1992 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony na powierzchni do stażu pracy w warunkach szczególnych, a w konsekwencji tego nie przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury,

b) § 2 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze poprzez uznanie, iż stwierdzenie okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na świadectwie pracy ubezpieczonego nie dokumentuje wymaganego okresu zatrudnienia.

Podnosząc powyższe ubezpieczony wniósł o:

a) zmianę zaskarżonej decyzji przez zaliczenie ubezpieczonemu spornego okresu zatrudnienia od dnia 7 marca 1979 roku do dnia 31 sierpnia 1992 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony na powierzchni do stażu pracy w warunkach szczególnych i przyznanie ubezpieczonemu D. F. prawa do emerytury,

b) zasądzenie na rzecz ubezpieczonego D. F. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że organ rentowy błędnie ustalił stan faktyczny, stanowiący podstawę wydania skarżonej decyzji. Jak wynika bowiem z przedstawionego przez ubezpieczonego zaświadczenia pracy z dnia 31 marca 2015 roku oraz świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 31 marca 2015 roku ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze od dnia 7 marca 1979 roku do dnia 31 sierpnia 1992 roku w (...) S.A. oddział KWK (...), w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony na powierzchni, tym samym jego staż pracy w omawianych warunkach wynosi ponad 15 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat w dniu (...) roku. Podniósł również, że zwrócił się pismem z dnia 03.06.2015r. do (...) S.A. oddział KWK (...) o wyjaśnienie rozbieżności związanych ze stanowiskiem pracy, na którym był zatrudniony ubezpieczony, jednakże otrzymana od pracodawcy odwołującego odpowiedź miała charakter nierozstrzygujący.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodzony (...), w dniu 17 kwietnia 2015r. złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy ustalił w zaskarżonej decyzji, iż ubezpieczony udowodnił łącznie 25 lat, 3 miesiące i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych, jednakże nie udowodnił 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 2 lata, 2 miesiące i 10 dni, a w konsekwencji wydał odmowną decyzję. Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od dnia 07.03.1979r. do dnia 31.08.1992r. w (...) S.A. oddział KWK (...).

W okresie tym ubezpieczony był pracownikiem KWK (...) zatrudnionym na stanowisku ślusarza. W zaświadczeniu z dnia 20.04.1994r. pracodawca podał, że w okresie od dnia 07.03.1979r. do dnia 31.08.1992r. ubezpieczony zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W dniu 31.03.2015r. pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych za sporny okres, w którym potwierdził wykonywanie pracy kierowcy samochodu ciężarowego.

Uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych odwołujący nabył w 1976 r.

W spornym okresie ubezpieczony był zatrudniony w oddziale transportu kopalnianego, gdzie na wyposażeniu były ciągniki rolnicze, autobusy, małe samochody dostawcze i od czterech do pięciu samochodów ciężarowych marki S. 200. Ubezpieczony jeździł samochodami marki S. 200 lub J., sporadycznie prowadził także autobus. Do jego zadań należało wożenie wszystkich materiałów górniczych i budowlanych niezbędnych do pracy kopalni. Ubezpieczony razem z konwojentem przewoził obudowy dla kopalni ładowane przy pomocy dźwigów, materiały budowlane, narzędzia, części, śruby, materiały na plac, drzewa i ubrania. Woził również węgiel dla pracowników. Kursy były wykonywane głównie na terenie (...). Polecenia wyjazdu wydawał ubezpieczonemu na codziennych odprawach T. C., albo dyspozytorzy. Do obowiązków ubezpieczonego należało prowadzenie samochodu, jego zatankowanie, przegląd, a nadto ponosił odpowiedzialność za przewożony towar. Załadunkiem przewożonych towarów zajmowali się ich dostawcy, zaś rozładunkiem pracownicy kopalni. Ubezpieczony nigdy nie wykonywał pracy ślusarza, na oddziale transportu nie było pracowników, którzy zajmowali się ślusarstwem, ale byli zatrudnieni mechanicy samochodowi i elektrycy. Odwołujący nie zajmował się naprawą samochodów ciężarowych. W dziale transportu kopalnianego był warsztat, w którym byli zatrudnieni mechanicy i elektrycy, do których zadań należała naprawa pojazdów. Odwołujący pracował jako kierowca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zdarzało się, że ubezpieczony, jako kierowca musiał oczekiwać na załadunek towaru. Odwołujący do 1994r. w dokumentacji pracowniczej był prowadzony jako ślusarz, ponieważ na kopalni nie było stanowiska kierowcy.

A. B. jako pracownik (...) S.A. KWK (...) był zatrudniony na oddziale transportu kopalnianego, początkowo jako mechanik, a następnie jako kierowca autobusów. Również był zaszeregowany jako ślusarz remontowy, faktycznie jednak jeździł autobusami. Świadek legitymuje się świadectwem z dnia 13.02.1998r. wykonywania pracy w szczególnych warunkach jako kierowca autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 od dnia 01.03.1984r. do 20.04.1994r.

J. H. pracował z odwołującym na oddziale transportu kopalnianego (...) S.A. KWK (...) jako kierowca samochodu ciężarowego w latach od 1979r. do 1992r. W zaświadczeniu pracy, wskazano, że był zatrudniony od 02.09.1970r. do 10.08.1972r. jako ładowacz pod ziemią, następnie do 31.01.1974r. jako cieśla samodzielny pod ziemią, do 02.05.1977r. jako cieśla pod ziemią, następnie do 31.12.1989r. jako kierowca na powierzchni, do 31.08.1992r. ślusarz remontowy na powierzchni. Faktycznie jednak J. H., tak jak ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego.

Z kolei T. C. pracował w (...) S.A. KWK (...) od 1979r. do 1992r. i był przełożonym odwołującego najpierw jako sztygar zmianowy, a następnie kierownik oddziału transportu.

dowody:

- dokumenty akt organu rentowego;
- zeznania ubezpieczonego D. F. k. 29;
- zeznania świadka A. B. k. 26-27;
- zeznania świadka J. H. k. 27-28;
- zeznania świadka T. C. k. 28-29;
- dokumenty akt osobowych ubezpieczonego;
- dokumenty akt osobowych A. B. i T. C.;
- zaświadczenie pracy (...) S.A. w B. o/Z. KWK (...) z dnia 05.11.2015r. k. 20;

Sąd uznał wyżej wymienione dowody za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Zgromadzona dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się uzupełniają, jak również korespondują z zeznaniami ubezpieczonego. Wszyscy świadkowie mają szczegółowe informacje na temat miejsca, czasu i charakteru wykonywanej przez niego pracy, albowiem byli jego współpracownikami, w szczególności A. B. i J. H. byli w zakładzie pracy kierownikami samochodów ciężarowych. Natomiast T. C. wydawał ubezpieczonemu polecenia wyjazdów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2015r., poz. 748 ze zm.) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat w przypadku mężczyzny,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawał fakt posiadania przez ubezpieczonego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, przy spełnieniu pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym w rozumieniu art. 184 ustawy o FUS, tj. ukończeniu 60 roku życia oraz

legitymowaniu się 25-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych. Ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat w dniu (...).

W ocenie Sądu, ubezpieczony w toku postępowania wykazał, że posiada 15-letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, wliczając do niego okres pracy w (...) S.A. oddział KWK (...) od dnia 07.03.1979r. do dnia 31.08.1992r.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace w spornym okresie są wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), zawierającym wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. W dziale VIII wykazu A, pod poz. 2 figurują bowiem prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników, samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w spornym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Oprócz zeznań świadków, okoliczność tę potwierdza zaświadczenie pracodawcy z 20.04.1994r., jak również świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wydane w dniu 31.03.2015r. Świadkowie wyjaśnili również, z jakich przyczyn ubezpieczony w dokumentacji pracowniczej był prowadzony jako ślusarz, mimo że pracy takiej nie wykonywał.

W konsekwencji, po doliczeniu okresu pracy w charakterze kierowcy /od 7.03.1979r. do 31.08.1992r.- 13 lat, 4 miesiące 23 dni/ do już uwzględnionego przez organ rentowy stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 2 lat 2 miesięcy 10 dni, ubezpieczony spełnia przesłankę 15-letniego stażu takiej pracy.

Mając na względzie powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od (...), tj. od osiągnięcia przez ubezpieczonego wymaganego wieku. O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust. 2 (w brzmieniu obowiązującym od 1 sierpnia 2015r.) i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. 2013r., poz. 461) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) SSO Grażyna Łazowska